

žím zaslal faktury, opatřené doložkou: »Splatno a žalovatelné v T.«, jež kupitel bez námitek přijal. Žalovaná převzala dluh z těchto faktur k zaplacení. Žalovaná připustila, že by tím byla odůvodněna příslušnost podle § 88 druhý odstavec j. n. ohledně Františka U-a, nikoliv však také ohledně žalované samé, jež nedostala ani zboží ani faktury. Tomuto názoru, jež také sdílí odvolací soud, nelze však přisvědčiti, neboť, převzala-li žalovaná dluh Františka U-a ze zažalovaných faktur k zaplacení podrobila se tím také původnímu ujednání mezi stěžovatelem a dlužníkem Františkem U-em o sudišti jako vedlejším právu, spojeným se zažalovanou pohledávkou, jež změnou osoby dlužníkovy zůstalo nedotčeno (§ 1407 obč. zák.).

Čís. 10132.

Nárok na náhradu škody podle § 1327 obč. zák. předpokládá, že zákonná vyživovací povinnost usmrceného tu byla v době jeho úmrtí a že jím byla plněna.

(Rozh. ze dne 11. září 1930, RvI 1837/29.)

Matka žalobkyně byla usmrcena automobilem žalovaného. Žalobu o náhradu škody odůvodňovala žalobkyně tím, že usmrcená obstarávala žalobkyni domácnost, opatrovala její dítě i jejího bratra, duševně chorého, který musí být ustavičně pod dozorem, čímž bylo žalobkyni umožněno, že mohla jíti po práci a že si tak vydělala výživu měsíčně 500 Kč až 600 Kč. Smrtí matky byla prý žalobkyni odňata možnost tohoto výdělku, poněvadž se nyní musí žalobkyně věnovat domácnosti, opatrovat dítě a chorého bratra. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Žalobkyně opírá žalobní nárok, jak patrně z jejího přednesu v první stolici a z odvolacího spisu, o ustanovení § 1327 obč. zák. Párragraf tento stanoví, že, vzejde-li z ublížení na těle smrt, musí býti nejen nahrazeny veškeré náklady, nýbrž i pozůstalým, o jejichž výživu usmrcenému bylo podle zákona pečovati, vše, co jim tím ušlo. Odvolatelka se snaží dovoditi, že předpoklady tyto jsou tu splněny. Usmrcená že byla její matkou. Jako matka měla prý ze zákona (§§ 139, 143 obč. zák.) povinnost starati se o výživu odvolatelky. Povinnost ta vznikla prý již narozením odvolatelky. Jestliže však povinnost ta již vznikla, stačí to prý k odůvodnění nároku podle § 1327 obč. zák., jenž nevyžaduje, by vyživovací povinnost byla tu ještě v době úmrtí a by usmrcený v čase poškození na těle ještě žalobce vyživoval. § 1327 obč. zák. neobsahuje prý časové omezení, nelze prý z něho vyvozovati, že nárok na náhradu škody přísluší jen oněm pozůstalým, o jichž výživu byl usmrcený povinen pečovati ještě v době své smrti. Než k vývodům těmto nelze přisvědčiti. Doslov § 1327 obč. zák., že náhradní nárok tam uvedený přísluší pozůstalým, o jichž výživu bylo usmrcenému podle zákona pečovati, a že jest jim nahraditi, co jim tím ušlo, nasvědčuje nepochybně

tomu, že zákonná vyživovací povinnost usmrcené osoby musila tu býti ještě v době jejího úmrtí a že byla také plněna. Zákonná povinnost rodičů pečovati o výživu dětí trvá však jen potud, pokud se děti samy uživit nemohou (§§ 141, 143 obč. zák.). Provdáním dcery přechází povinnost pečovati o výživu manželky na manžela (§ 91 obč. zák.). Podle zjištění prvního soudu jest žalobkyně 39 let stará a vdaná. Podle vlastního předsedu chodila na práci a vydělala si měsíčně na výživu 500—600 Kč. Uvádí tedy první soud správně, že zemřelá v době svého smrtelného úrazu neměla již podle zákona povinnost pečovati o výživu žalobkyně. Zákonná vyživovací povinnost jest však podmínkou a předpokladem nároku podle § 1327 obč. zák. Jestliže usmrcená jen z ochoty a z dobré vůle obstarávala žalobkyni domácnost a podporovala ji tak v její výdělečné činnosti, nestačí to k odůvodnění žalobního nároku, jež, jak uvedeno, opírá žalobkyně jen o ustanovení § 1327 obč. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Soud odvolací správně (srov. zásady vyslovené v rozhodnutí sb. n. s. čís. 9532) vyložil, že nárok na náhradu škody opřený o předpis § 1327 obč. zák. nutně předpokládá, že zákonná vyživovací povinnost usmrceného k poškozenému, domáhajícímu se náhrady škody na škůdcích, musela tu býti v době úmrtí matky žalobkyně, neboť jen tak žalobkyni usmrcením její matky něco ušlo. Výklad, který dovolatelka dává ustanovením § 1327 obč. zák., jest zřejmě nesprávný; k vyvrácení jeho stačí odkázati na správné, stavu věci a zákonu odpovídající důvody napadeného rozsudku.

Čís. 10133.

Úrazové pojištění dělnické.

Podnikatelem stroje nebyl ten, komu byl stroj jen přechodně přenechán k používání; podnikatelem ve smyslu zákona o úrazovém pojištění dělnickém zůstal vlastník stroje. Na uživatele stroje se nevztahují předpisy §§ 45 a 46 úraz. zák. Pokud nelze uživatele stroje pokládati ani za zástupce majitele stroje.

(Rozh. ze dne 11. září 1930, Rv I 1844/29.)

Žalobce byl poraněn při práci na statku žalovaného u mlátičky, jež byla vlastnictvím osoby třetí. Žalobě o náhradu škody bylo o b ě m a n i ž š í m i s o u d y vyhověno, odvolacím soudem z těchto d ů v o d ů: Z toho, že úrazová pojišťovna dělnická uznala žalobcův úraz za podnikový, nelze vyvozovati, že právě žalovaný byl podnikatelem při mlátičím stroji a k pojišťování úrazovému povinný. Procesní soud měl po ruce spisy úrazové pojišťovny dělnické a z nesporného přednesu stran zřejmo, že parní mlátička a lis byly vlastnictvím Marie Sch-ové a že jich bylo